

Full diocesà

11 de febrer del 2018

p5 – Vetlla ecumènica a la parròquia de Solsona

p7 – Conèixer Montserrat, projecte de vida

Mans Unides: comparteix el que importa

Durant els darrers tres anys, Mans Unides, guiats pel nostre esperit fundacional, hem aprofundit en el drama de la fam al món i en la urgència de la nostra implicació per combatre-la. Vam acabar l'any passat amb una mala notícia.

Segons dades de la FAO, el nombre de persones famolenques havia augmentat durant l'any 2016 fins a 815 milions, gairebé 40 milions més que les estimacions revisades per al 2015. Les raons argumentades van ser els impactes del canvi climàtic i dels conflictes violents sobre la vida dels més empobrits. Sigui com sigui, la vulneració del dret humà a l'alimentació és un escàndol insuportable contra el qual hem de lluitar.

Enguany volem COMPARTIR propostes alternatives i experiències concretes de canvi que ens fan creure en la possibilitat real d'un món sense fam.

Compartir béns i compartir experiències són dues cares d'una mateixa moneda, la de la construcció d'un món on ningú no es quedi enrere i on la família humana pugui superar la vulnerabilitat i viure en condicions dignes.

Tanquem aquest trienni amb el lema «Comparteix el que importa», que implica prendre consciència i acceptar la pròpia responsabilitat, però també denunciar, educar i sensibilitzar en la necessitat d'assumir canvis en els estils de vida si volem que el món canviï.

«S'agenollà i li digué, suplicant-lo: "Si voleu, em podeu purificar"»

Diumenge V durant l'any / Cicle B

Lectura del llibre del Levític

El Senyor digué a Moisès i a Aharon: «Si algú té a la pell una inflor, crostes o erupcions que facin témer el mal de la lepra, serà portat al sacerdot Aharon o a un dels seus fills sacerdots. Els qui pateixen del mal de la lepra han d'anar escabellats, amb els vestits esquinçats, tapats fins a la boca, i han de cridar: Impur, impur! Mentre el mal persisteixi són impurs, i han de viure sols, fora del campament.» (13,1-2.44-46)

Salm responsorial

En vós he trobat el meu recer, vós em guardeu del perill. (Salm 31)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, quan mengueu o begueu, o feu alguna altra cosa, feu-ho tot a glòria de Déu. No sigueu mai ocasió d'escàndol, ni per als jueus, ni per als grecs, ni per a l'Església de Déu, tal com ho faig jo, que en tot procuro d'adaptar-me a tots, i no busco allò que em convé a mi, sinó allò que convé als altres, perquè se salvin. Seguiu el meu exemple, tal com jo segueixo el de Crist. (10,31-11,1)

Lectura de l'evangeli segons sant Marc

En aquell temps, es presentà a Jesús un leprós, s'agenollà i li digué, suplicant-lo: «Si voleu, em podeu purificar.» Jesús, compadit, el tocà amb la mà i digué: «Sí que ho vull: queda pur.» A l'instant la lepra desaparegué i quedà pur. Tot seguit Jesús el va fer marxar, després de recomanar-li seriosament de no dir-ho a ningú, sinó d'anar a fer-se examinar pel sacerdot, oferir per la seva purificació el que Moisès havia ordenat i certificar que ja era pur. Però ell, així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora, en llocs despoblats. Però la gent venia a trobar-lo de tot arreu. (1,40-45)

«Així que se n'anà, començà de proclamar-ho davant la gent i de fer-ho conèixer pertot arreu, tant, que Jesús ja no podia entrar manifestament als pobles i havia de quedar-se a fora»

Pren damunt seu les nostres malalties

Jean Hakolimana, prev.

En l'evangeli d'avui contemplem Jesús que purifica el leprós i el guareix. A més, vol també que vagi al temple per mostrar-se al sacerdot. Sap molt bé que la malaltia, a més de malmetre la salut, tanca l'home en la seva desgràcia. Per això l'envia al temple. A l'època de Jesús, el temple era l'espai públic per excel·lència, però a causa de llur malaltia, els leprosos no hi tenien accés. A aquest leprós, a més de la seva purificació, se li obren les portes del temple fins llavors tancades. Jesús el purifica i li permet de reprendre la vida en la societat. Podem entendre llavors la seva alegria desbordant, tan immensa que fa cas omís de les recomanacions de Jesús al silenci. Però les conseqüències són desafortunades per a Jesús. Ja no li és possible que es mogui o entri en una ciutat. Finalment pren el lloc del leprós i s'ha de quedar al marge de la societat. I si ja no pot anar cap a la gent, són ells els qui, de tot arreu, arriben a ell.

Jesús vol alliberar l'home de tot allò que obstaculitza la seva vida. No ensensem que el seu amor no li costi res. Pagarà un fort preu morint en una creu, fora de Jerusalem i rebutjat per tothom. La purificació d'aquest leprós anticipa la seva mort i resurrecció. Avui l'esperit del Ressuscitat col·loca en els nostres camins persones capaces d'alleujar els nostres cossos i desbloquejar els nostres cors quan ens enfrontem al seu sofriment. Acollint els malalts, les nostres comunitats continuen el ministeri de Jesús i recolzen l'home en el seu camí de curació. Que la Mare de Déu de Lurdes que celebrem avui ens ajudi a obrir un horitzó d'esperança per a aquells que pateixen.

La imatge

Ni el leprós ni els circumstants no compleixen la Llei: el leprós ha d'estar lluny i no es pot acostar a Jesús i als seus acompanyants. Tanmateix, fa per acostar-se a la font de la salvació, arriba a Jesús i alguns dels seguidors el sostenen.

En la comunitat eclesial la situació es reproduïx. L'Església ha d'esdevenir com un hospital de campanya que aporta salut als qui la necessiten.

Crist cura un leprós (1864). JM Melchior

Lit. hores: Setmana II

12 dilluns

—Santa Eulàlia, verge i màrtir (ss.III-IV)
Jaume 1,1-11 / Salm 118 /
Marc 8,11-13

13 dimarts

—Sant Benigne, màrtir (*303)
Jaume 1,12-18 / Salm 93 /
Marc 8,14-21

14 dimecres de Cendra

—Sant Ciril, monjo, i sant Metodi, bisbe, patrons d'Europa (s.IX)
—Sant Valentí, màrtir
Joel 2,12-18 / Salm 50 / 2 Corintis 5,20-6,2 / Mateu 6,1-6.16-18

15 dijous

—Sants Faustí i Jovita, màrtirs (*122)
—Santa Georgina, verge (ss.V-VI)
Deuteronomi 30,15-20 / Salm 1 /
Lluc 9,22-25

16 divendres

—Sant Onèsim, bisbe (c.*95)
Isaïes 58,1-9a / Salm 50 /
Mateu 9,14-15

17 dissabte

—Els set sants fundadors dels Servites, eremites i predicadors (s.XIII)
Isaïes 58,9b-14 / Salm 85 /
Lluc 5,27-32

18 Diumenge I de Quaresma / Cicle B

—Sant Eladi, bisbe(*632)
—Sant Àlvar, màrtir (*861)
Gènesi 9,8-15 / Salm 24 / I Pere 3,18-22 / Marc 1,12-15

Lema de Mans Unides: «Comparteix el que importa»

Delegacions catalanes de Mans Unides

Al llarg dels darrers anys, guiats pel nostre esperit fundacional, hem aprofundit en el drama de la fam al món i en la urgència de la nostra implicació per a combatre-la.

La fam no és una fatalitat, sinó la conseqüència d'unes estructures, unes relacions i uns comportaments que generen desigualtat i exclusió. Tots els béns que Déu ha posat a la terra hi són per a garantir una vida digna als qui habitem avui el planeta i a les futures generacions. Tanmateix, l'avarícia d'uns, la complicitat d'altres i la indiferència de molts estan posant en perill el planeta mateix i han comportat un món injust, on uns quants privilegiats gaudim de molt més que no pas necessitem i on 815 milions de persones no tenen aliment per a dur-se a la boca. La fam és un escàndol insuportable contra el qual hem de lluitar.

Des de Mans Unides continuarem plantant cara a la fam, semblant bones llavors que facin créixer una vida més justa i fraterna; llavors que són recursos, capacitats, responsabilitats i solidaritat. Continuarem també plantant cara a la fam mitjançant el nostre compromís amb el bé comú, amb la distribució justa

de la riquesa, amb el reconeixement de la inestimable contribució dels petits agricultors i pescadors en la tasca d'alimentar el món i amb la promoció, especialment a casa nostra, d'un consum responsable i sostenible.

Enguany volem fer un pas més i compartir propostes alternatives i experiències concretes de canvi que ens facin creure en la possibilitat real d'un món sense fam. Compartir béns i compartir experiències són dues cares d'una mateixa moneda, la de la construcció d'un món on ningú no es quedi enrere i on la família humana pugui superar la vulnerabilitat i viure en condicions dignes.

Aquest 2018 proposem el lema «Comparteix el que importa». I és que compartir el que importa implica prendre consciència i acceptar la pròpia responsabilitat. Com va dir el papa Francesc en el seu discurs a la FAO en l'últim Dia Mundial de l'Alimentació: «Som cridats a proposar un canvi en els estils de vida, en l'ús dels recursos, en els criteris de producció, fins i tot en el consum, que, pel que fa als aliments, presenta un augment de les pèrdues i el desaprofitament. No podem conformar-nos a dir: "Un altre ho farà.»

Nova edició del curs "Nova Vida"

–16 al 18 de febrer–

Recordem que del 16 al 18 de febrer, al Seminari de Solsona, tindrà lloc el curs «Nova Vida», un curs que té com a objectiu experimentar la salvació de Déu a través d'un trobament personal amb Jesús ressuscitat i una nova efusió de l'Esperit Sant.

El curs va adreçat a tothom, però especialment a catequistes, educadors, membres de grups d'iniciatives evangelitzadores, delegats diocesans, membres de delegacions, monitors... La quantitat a aportar per persona és de 95€ /habitació individual o bé 80€ /habitació doble (el preu inclou la pensió completa i l'ús de materials; cal portar Bíblia, llibreta i bolígraf).

Si hi estàs interessat/da, has de fer efectiu el pagament del curs al compte de «la Caixa» ES89 2100 3343 5322 0004 2786 (indicant nom i cognoms, com també «curs Nova Vida»).

Més info: eesasolsona@bisbat-solsona.cat o bé tel. 629 428 683.

Vetlla ecumènica a la parròquia de Solsona

Informa: Parròquia de Solsona / Foto: Lluís Closa Manau

Coincidint amb l'últim dia de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians, entre el 18 i el 25 de gener, la parròquia de Solsona va dur a terme una vetlla de pregària amb els germans ortodoxos. «La vostra dreta, Senyor, és forta i gloriosa (Ex 15,6)» ha estat el lema escollit aquest any i per això es va llegir en català i en romanès un tros del mateix llibre de l'Èxode, on es parla d'esclavitud i d'alliberament.

Així, doncs, el dijous 25 de gener, dia en què se celebra la Conversió de Sant Pau, a 2/4 de 9 dels vespre, els feligresos

de la parròquia de Solsona i els de la comunitat ortodoxa dedicada a sant Gelasi, que tenen la seu en la mateixa parròquia, es van aplegar per compartir un senzill acte que tenia dues parts: un a l'església ortodoxa amb el format de vetlla de pregària i l'altre als locals parroquials, on es va poder compartir menjar típic romanès i català.

La vetllada es va fer molt curta per la bona entesa de les dues comunitats, per la qual cosa es va demanar d'organitzar, en una pròxima ocasió, una jornada més llarga.

Trobada de joves dels grups de Solsona i Cervera

El dia 26 de gener els grups de joves parroquials YoungStar de Solsona i el grup joves de Cervera es van aplegar per fer conjuntament la trobada que realitzen setmanalment en les seves parròquies. Pel novembre el grup de Solsona va visitar el de Cervera i aquesta vegada s'han desplaçat els cerverins. D'aquesta manera els nois i noies que participen en aquests grups parroquials poden conèixer i compartir amb nous amics, i créixer i enriquir-se mútuament en la fe. La darrera trobada va consistir en un primer moment de berenar i benvinguda, una gimcana per les principals places del nucli antic de Solsona, una catequesi sobre la virtut de la fortalesa i uns moments de pregària a la capella del Santíssim. Per acabar, el sopar i temps de jocs. Els nois

i noies que van participar-hi van quedar molt contents i valoren molt positivament l'intercanvi entre els dos grups parroquials; ja esperen el dia en que es puguin retrobar! El grup YoungStar es reuneix els divendres de 20 a 23 h.

Informa: Grup YoungStar, Solsona.

Santa Eulàlia de Barcelona, verge i màrtir

Fra Valentí Serra de Manresa, caputxí

El cos de la màrtir santa Eulàlia reposa a la cripta que hi ha situada sota l'altar major de la catedral de Barcelona en un bellíssim i majestuós sarcòfag que l'any 1327 un expert artista pisà, segurament deixeble del mestre Nicolau de Pisa, esculpí en alabastre. La identitat del nom de la santa amb el nom d'una altra màrtir de Mèrida —i la semblança d'ambdós martiris— ha fet que alguns autors dubtessin de la seva autenticitat, però des de molt antic, i tal com ho demostren els estudis històrico-crítics que efectuà el Dr. Àngel Fàbrega (* 2017), aquesta santa, verge i màrtir, té un culte constant a Barcelona ja documentat en el segle VI. En efecte, els llibres la litúrgia visigòtica o mossaràbiga assenyalen la seva festa el dia 12 de febrer, data en què segurament ocorregué el seu cruent martiri, que consistí en els assots, la creu i el foc en els primers anys de segle IV (potser el dia 12 de febrer del 303) durant la terrible persecució de Dioclecià en un indret situat fora de la muralla barcelonina on actualment hi ha la plaça del Pedró; allí «estigué exposat el seu virginal cos exànime crucificat, després d'haver sofert cruels martiris». Justament, en el monument que hi ha al mig de la plaça del Pedró —inaugurat el 29 de novembre de 1673 per tal de recordar el martiri de santa Eulàlia— en una de les inscripcions lapidàries s'hi diu, en la llengua universal llatina: «Atura't, vianant, davant el secret llindar d'aquesta ciutat, on Eulàlia meresqué, feliç, la palma del martiri, i que sempre acompanya a qui amb sincera pietat li resa.»

Vers l'any 635 l'abat d'un antic monestir barceloní, Quirze, impulsà el culte que la santa ja tenia a Barcelona i féu bastir un monestir que dedicà a santa Eulàlia, on foren dipositades les relíquies. Amb la invasió sarraïna aquestes van ser ocultades i, retrobades i identificades l'any 877 pel bisbe Frodoí en l'antiquíssima esglesiola marinera de Santa Maria de les Arenes, es disposà el trasllat a la catedral, on la santa passà a ser-ne cotitular i patrona de la ciutat de Barcelona.

Reposa a la cripta de la catedral

Una venerable tradició la fa filla d'una vil·la romana del «desert de Sarrià», on l'any 1578 els framenors caputxins arribats d'Itàlia establiren el noviciat i la primera fundació caputxina en territori ibèric. L'any 1899 el gran poeta d'inspiració franciscana, Mn. Jacint Verdaguer, publicà el recull de poemes titulat *Santa Eulària*, que conté un poema titulat «Lo Desert», amb un esment del frondós hort-jardí dels caputxins que, en temps de santa Eulàlia, «los boscos de llorer flayrós y ombrívol li fan de bell y místich oratori...».

Santa Eulàlia fou especialment invocada pels barcelonins durant el setge que sofrí la ciutat l'any 1714 en l'etapa final de la Guerra de Successió. En aquelles difícils circumstàncies, des d'una visió sobrenatural dels fets, els catalans mantingueren l'esperança d'un miracle fins al dia de la capitulació. En efecte, quan dimití del comandament de les tropes catalanes el general Villarroel, els barcelonins optaren per nomenar la Mare de Déu de la Mercè generala dels exèrcits i col·locar visiblement el penó de santa Eulàlia en els principals punts de defensa de les muralles, com a exponent de la teologització d'aquell conflicte dinàstic.

Conèixer Montserrat, projecte de vida

Taller monàstic durant la Setmana Santa

Si vols conèixer la vida monàstica o si t'has plantejat la vocació de monjo, vine a veure'ns per compartir el que sents i el que desitges viure. Si Déu et crida a ser monjo a Montserrat, ¿deixaràs passar de llarg aquesta aventura apassionant per ser en el món, amb els altres germans, signe de fraternitat i d'esperança?

Fia't de Déu, com ho va fer santa Maria, i dóna't del tot a ell, si sents que el Senyor et crida a ser monjo, per compartir la teva vida amb uns homes que s'han sentit cridats a formar una comunitat de pregària, de treball i d'esperança. Diu l'abat Josep Maria Soler: «El nucli de la Regla, i també de la figura del seu autor, és la recerca de Déu revelat en Jesucrist. El qui cerca Déu, el cerca perquè Déu li hi ha posat el desig. No ha de sorprendre gens,

doncs, que sant Benet faci del desig de buscar Déu la condició essencial per a ser monjo.»

Ja fa uns quants anys que organitzem des del noviciat de Montserrat els «Tallers monàstics», per tal de donar a conèixer la vida monàstica.

Dades de l'activitat

Serà, si Déu vol, del 29 de març a l'1 d'abril, durant el Tridu Pasqual.

En cas que t'interessi venir, hauries de trucar a Montserrat (93 877 77 65) i demanar al pare hostatger que et guardi una de les cel·les que té reservades per a aquesta trobada.

Pots contactar amb nosaltres per mitjà del correu electrònic:

vocacions@abadiamontserrat.net
i també per mitjà del Facebook del Noviciat: Montserrat projecte de vida.

El llibre

Los relatos de la Pasión

Carlo Maria Martini

Editorial: Sal Terrae

180 pàgines. 11,40 euros

Un viatge al cor del missatge del Nou Testament, a través de les meditacions del cardenal Martini en moltes de les seves xerrades i tandes d'exercicis espirituals. Una mirada única als escenaris on se succeeixen les accions i les paraules de Jesús, les respostes dels altres personatges que participen en el relat i dels profunds sentiments que es poden experimentar en contemplar tota la Passió de Crist.

El cardenal Carlo Maria Martini (1927-2012) fou jesuïta, rector del Pontifici Institut Bíblic (Biblicum) de Roma i, posteriorment, de la Pontificia Universitat Gregoriana. Cardenal des de 1983, el pontificat a Milà (des de 1979) es distingí pel reconeixement social i com a intel·lectual, especialment en el diàleg amb els no creients.

Glossa

Mans Unides

Xavier Novell, bisbe de Solsona

Aquest diumenge 11 de febrer té lloc, a tots els bisbats, una jornada important destinada a prendre consciència de la injustícia que suposa el fet de la fam al món. És la campanya de Mans Unides. Per això, en totes les misses d'aquest cap de setmana es fa una col·lecta expressament destinada a sufragar projectes de desenvolupament que ajudin a pal·liar el problema de la fam.

Els creients sempre hem reconegut que els béns provenen de Déu i que són per a tothom, ningú no està autoritzat a apropiarse'n, privant la resta del necessari per a una vida digna. Defensar la dignitat de les persones significa preservar el bé comú. És un principi essencial en la Doctrina Social de l'Església sobre el qual descansa el respecte a la persona humana, com a tal, amb els seus drets bàsics i inalienables ordenats al seu desenvolupament integral.

Per tal de protegir aquesta dignitat, volem fer nostra l'opció pels pobres. És la característica fonamental de l'amor cristià, en dos sentits: l'obligació de no explotar el feble, i la de brindar solidaritat als qui estan exclosos de la taula comuna. En paraules de Joan Pau II: «Aquest amor

preferencial, amb les decisions que ens inspira, no pot deixar d'abastar les immenses multituds de famolencs, captaires, sense sostre, sense cures mèdiques i, sobretot, sense esperança d'un futur millor: no es pot oblidar l'existència d'aquesta realitat» («Ecclesia in Àsia», 34).

El lema de Mans Unides d'enguany diu: «Compartir el que importa.» Això és posar en comú la nostra vida, els nostres béns i el nostre compromís per un món millor.

Com a cristians podem ajudar-hi contribuint amb la nostra generositat a fer realitat els projectes que el nostre bisbat de Solsona s'ha compromès a dur a terme aquest any 2018, que van sortir publicats a les pàgines centrals del Full de la setmana passada. Recordem-los:

- 1- Projecte sanitari: Millora de l'atenció sanitària en una zona pobra de Mangochi, Malawi (Àfrica).
- 2- Projecte educatiu: Ampliació d'una escola de primària a Sierra Leone (Àfrica).

També podeu trobar-los a la web del bisbat.

